

Fortsättningen – fotsättningen I Ekastiga

En sommar i ovisshet, varje häлта gav mig hjärtklappning ... inte nu igen ... kontroll ... ta tag i tackans ena bakben och hålla fast, få ett säkert tag om hennes nacke/hals för att kunna kontrollera klövarna fram, eller sätta tackan på baken för att se om bakklövarna var friska. Vilka oanade krafter man får när man är näst intill desperat.

4-5 gånger under betesperioden denna sommar var jag i denna situation. Men alla klövar var o.k. Hältan hade andra orsaker.

Den 19 Augusti kom fårhälsoveterinär Ulrika König till Ekastiga för slutbesiktning av fårens klövar inom fotröteprojektets ram. Klövarna på alla äldre tackor, avelsbaggar och alla årets tacklamm undersöktes. Livtacklammen var inte utsedda ännu, därför fick vi vända *alla* tacklammen, men med duktiga medhjälpare gick det både snabbt och bra.

Alla klövar var friska.

Ni kan bara ana den känsla av lättnad jag kände då. Lite överklig, som om jag stod bredvid och inte riktigt förstod innebörden. Kunde inte jubla direkt över friförklaringen från fotröta på mina får.

Nu i oktober, när jag konstaterar att jag både fått riksbedömt bagglamm och sålt flera av dem på baggauction, samt köpt in två nya avelsbagglamm börjar glädjen och framtidstron för min avelsbesättning att infinna sig.

Jag riktar ett stort tack till min väninna och fårkollega Marie Charlotte Hertsius som fick mig att gå med i fotröteprojektet.

Tack även till fårhälsoveterinär Lisbeth Rudby Martin för telefonsamtalet om jag ville delta i fotröteprojektet, och alldeles särskilt till fårhälsoveterinär Ulrika König som gjort alla klöv-besiktningarna. Ulrika har uppmuntrat och peppat mig flera gånger då jag varit nära att ge upp...

Nu njuter jag av att umgås med mina får igen.

Min man brukade säga: Det märks när du varit ute och kollat fåren, du är så harmonisk och behaglig att umgås med när du kommer hem igen.

Nu är det så igen. Allt extra arbete är glömt, och vi mår bra igen, fåren och jag.

Eva Nilsson Ekastiga SE 30571